

Gràcies, President,

I bon dia a totes i a tots,

President Torra, ahir vostè va intervindre durant prop d'una hora i mitja i va parlar de moltes coses.

Tanmateix no va fer ni una sola proposta a les prop de 400.000 persones que estan a l'atur,.

Va parlar d'escola catalana però ni d'escola pública ni de lluita contra la segregació.

Pel que fa al finançament de les escoles bressol, només va dir que mirarien quin marge tenen.

Va agrair la tasca de les treballadores públiques, principalment durant el 155, però senyor Torra, aquestes treballadores estan cansades de copets en l'esquena. El que han de fer és pagar-los les pagues extra que se'ls deu, som l'únic territori de tot l'estat.

Va anunciar que es crearia una secretaria d'Infància, Adolescència i Joventut, quan tots els experts li diran que això és una barbaritat. Les necessitats són molt diferents segons les edats.

I el gran titular,

Va amenaçar a Pedro Sánchez en inestabilitat a España si en un mes no li presenta una proposta pel Referèndum.

Ja tornem a tenir damunt la taula la nova versió del TENIM PRESSA, que totes a més sabem com ha acabat, fatal. Ja s'han tornat a posar terminis i calendaris impossibles.

Això sí, ha reconegut que necessiten més intel·ligència política i més autocrítica. I que cal parlar més clar.

Però els fets tornen a demostrar el contrari.

Jo avui només tinc 30 minuts després de tres mesos de Parlament tancat per por a mostrar les seves tensions, la manca de direcció política, de rumb clar i les estratègies contradictòries del seu Govern

I ara ens tornem a trobar un Govern perdut, que no sap cap a on va i que improvisa. L'ultimàtum que va fer ahir a Sánchez, és una de les seves últimes improvisacions, ho sap tothom.

Però és que a més, vostès tampoc gestionen bé.

Just quan acabem aquest ple, el senyor Buch donarà explicacions per la incoherent i la mala gestió que van fer d'aquest 1-O.

Van mentir dient que no va haver càrregues quan sí n'hi va haver,

Totes vam veure la manca de planificació

Vostè estava animant els CDRs i mentrestant, el senyor Puigdemont es desmarcava?
En què quedem?

És aquesta falta de rumb i de coherència entre el que diuen i el que fan, i després voler rentar-se les mans el que està generant frustració.

Frustració perquè ningú se sent representat per aquest Govern. Ni aquells que el van votar, perquè no han complert les seves promeses, ni aquells que fa més d'un any van veure com tiraven pel dret ignorant a més de mig poble de Catalunya fa un any. El resum és Frustració. I ara ho vol arreglar guanyant un mes de temps quan tothom sap que en 30 dies és impossible negociar un Referèndum.

Pensant, doncs, en com resumir els reptes i les preocupacions que molta gent tenim davant la falta de rumb del seu Govern des del mateix dia de les eleccions, li diria que avui el que necessita Catalunya és que parlem de FUTUR, d'ESPERANÇA i de VIDA, la vida en majúscules que és la vida de la gent comuna.

Si ens mirem als ulls, vostè, i jo, i totes les que estem aquí sabem que tot el poble de Catalunya, parle d'idioma que parle, tinga la ideologia que tinga, o visca al lloc de Catalunya que siga, té el dret d'avançar cap a un horitzó compartit. Perquè el millor de Catalunya ho ha portat el seu poble obert, dialogant, pacífic i mestís.

Som la gent que estos últims anys hem demostrat una i mil vegades que volem forjar les nostres vides i que som solidàries.

Des del 15M, passant per la resposta al dur atemptat de Barcelona, la Catalunya del volem acollir, de les vagues generals i de l'1-O i també la del 8 de març. La que posa en valor la diversitat i ens diu que no estem soles: aquí està la centralitat del nostre país, i no en l'intent constant d'estirar per empètir.

Per això li parlaré de FUTUR, d'ESPERANÇA i de VIDA, perquè és l'exigència que ens hem d'autoimposar com a representants del poble de Catalunya.

És el millor que podem fer per la nostra gent, per tots i totes aquelles que fan que cada dia Catalunya funcione i que volen reconstruir-la més enllà de sectarismes i mirades curtes. És el millor que podem fer pel:

- Pel 25% d'infants que estan en risc de pobresa
- Pel 18% de persones que treballen però continuen sent pobres i per totes aquelles que no tenen feina i la busquen incansablement

- Pels estudiants que han hagut d'abandonar la universitat perquè no poden pagar les taxes
- Per les dones maltractades i assassinades
- Pels menors no acompanyats que dormen als carrers de les ciutats
- Per les persones migrades que no tenen papers i que estan sent explotades
- Per les desnonades i per qui es va suïcidar perquè no suportava perdre sa casa

I també s'ho mereixen i és el millor que podem fer:

- Pels que van ser colpejats l'1 d'octubre per defensar les urnes i el dret a decidir
- Pels dirigents independentistes injustament empresonats, perquè ací totes sabem que no hi ha rebel·lió, que no hi ha sedició i que no hi haurà una solució política al conflicte sense que estiguin al carrer.
- Per totes les persones, escriptors, cantants, tuitaires, vaguistes... que s'han vist amenaçades per la llei mordassa, per la retallada de llibertats, i en definitiva per un Estat que té por de la seva gent i dels pobles que estan exigint els seus drets.
- I també per totes les persones que ara se senten frustrades davant de promeses que s'han complert.

Per tots ells i per totes elles, volem parlar de FUTUR, d'ESPERANÇA i de VIDA.

Parlar i posar-nos d'acord és el que ens permetrà sortir del bloqueig en què estem.

Cal reduir l'abisme de la desigualtat per a construir una Catalunya millor

I cal defensar els consensos amplis davant la repressió i la retallada de drets civils i de llibertats fonamentals.

Però President, cal parlar al Parlament, perquè és aquí on rau la sobirania popular dels catalans i les catalanes. És aquí on està representada la voluntat de TOT el poble.

- No en un monòleg al Teatre Nacional.
- No en conferències a Brussel·les.

És aquí on ha de rendir comptes perquè la sobirania no és només una proclama que es diu cap enfora, la sobirania s'exerceix, sobretot, cap endins donant la paraula a la gent

i donant la paraula a l'oposició.

Sense sobirania popular, no hi ha sobirania nacional, i aquesta recau en aquesta càmera que han mantingut tancada tres mesos perquè la gent no veiés la divisió evident que tenen entre vostès i la manca d'estratègia conjunta. I ahir mateix vostè ho va reconèixer. Cal tornar al treball unitari i deixar de mirar-se de reüll, va dir. De veritat creu que el seu discurs d'ahir va en aquesta línia? Crec que no.

.....

President, per parlar de FUTUR primer han d'abaixar el teló del teatre, i admetre que els coloms volen sols, no cal que ningú els faci volar.

Cal escoltar les grans majories. Quan el que tenim davant és tan cru perquè estem en una situació duríssima, no serveix de res maquillar-ho o disfressar-ho. El que hem de fer és transformar-ho. I per això, cal reconstruir consensos a Catalunya i després anar a pactar amb l'Estat. I això no es fa en un mes. Prou.

Vostè mateix ho ha dit. Hi ha un 80% de Catalunya que està a favor del dret a decidir, un 80% que condemna l'acció repressiva de l'estat, i un 80% que no sent la monarquia com a pròpia.

Un 80% que és el de l'1 i el 3 d'octubre i que vostès van empetitir el 27 d'octubre, amb una estratègia unilateral que s'ha demostrat fracassada, ineficaç.

Una via unilateral que va ser un error, com vostès mateixos reconeixen en privat. Per tant, els demano honestat, els demano que facin el favor al país de dir en públic el que diuen en privat, que la DUI va ser un error, perquè d'aquesta manera ens serà més fàcil avançar cap a grans consensos, que són imprescindibles i que ningú té dret a dilapidar.

Perquè si no, el que tenim són improvisacions i contradiccions contínues.

I és que veiem que mentre algunes veus públiques i reconegudes de l'independentisme ara asseguren que tothom sabia que no es buscava que la DUI fora

efectiva, perquè sense diàleg ni acord amb l'estat, res era possible. O d'altres que admeten que ara la feina és punxar la bombolla de l'independentisme màgic.

Alhora, alhora, hi ha qui tenint responsabilitats de Govern, està afirmant que el que hem de fer és bastir la República Digital, perquè a Internet no depenem de l'Estat. I ahir vostè va dir que estaven avançant en fer efectiva la República. Senyor Torra, això no és parlar clar.

De què estem parlant exactament? De veritats a mitges? De contradiccions? D'improvisacions? De desorientació? Honestament, estem parlant d'un govern que va sense rumb, perquè vostès no tenen una proposta clara per Catalunya.

Ja li he dit que nosaltres volem parlar de FUTUR, i això vol dir que de vostè depèn quedar-se amb el 47%, que amb el discurs que vadir ahir segons el que va dir ahir és el que sembla, o si vol governar per TOT el poble, i construir un bloc històric pels drets i les llibertats dels catalans i les catalanes. I quan parlem de drets i llibertats, parlem de democràcia, de mirada àmplia, parlem del dret a votació, manifestació, organització, expressió; però, també del dret a tindre una vida digna perquè en definitiva això és l'únic que ens dona condicions per ser lliures.

Un bloc que davant la venjança busca solucions polítiques, i que entén que o ens salvem totes o no se salva ningú.

Són vostès capaços de deixar d'una banda el partidisme i amb generositat tractar d'arribar a acords amplis sobre el futur de Catalunya que milloren la vida de la gent comuna?

Deia Xavier Domènech al discurs d'investidura del senyor Jordi Turull que vostès:

No tenien estratègia més enllà de l'èpica de la derrota

I No tenien tàctica més enllà de la pura reacció al calendari judicial

6 mesos han passat de no tindre estratègia a tindre estratègies contradictòries dins del mateix Govern. A dir una cosa i la contrària en el mateix discurs. I ho veiem constantment. Ho està veient tothom.

AHIR VOSTÈ NO VA OFERIR RESPOSTES I AHIR VOSTÈ NO VA PROPOSAR SORTIDES

Quina proposta té per treballar per la llibertat dels presos i les preses polítiques, senyor Torra?

Dir que si la sentència és condemnatòria convocarà eleccions? Això és tot el que podem oferir? Perquè una cosa és no tindre por a les urnes, i l'altra és eludir responsabilitats creient que convocant unes eleccions se soluciona tot. I no és així.

Quin és el camí, que no la drecera, que contempla per aconseguir el Referèndum acordat?

Amençar a Pedro Sánchez amb inestabilitat a Espanya?

Pense-ho bé. Si podem amenaçar és perquè som determinants. Per tant, per què en comptes de fer servir la força que tenim els diputats i les diputades catalanes al Congrés per amenaçar, no la fem servir per aconseguir millores per Catalunya?

Perquè sobre el Referèndum, li he de dir, tampoc ens va quedar clara quina és la seva idea sobre el referèndum.

Perquè al mateix discurs li hem escoltat dir que no s'ha de repetir, perquè ja s'ha fet, i per tant, no hem de fer passes enrere. Però uns minuts més tard i al mateix discurs, insta al Govern de Pedro Sánchez a convocar un referèndum de manera acordada, que ens comprometem a totes a respectar els resultats, com va fer el Govern britànic i el de Canadà.

En què quedem, senyor Torra? S'ha fet, l'hem de fer, el farem?

Ja li dic que nosaltres creiem que cal fer-lo, cal un referèndum acordat, vinculant, i amb reconeixement internacional, aquí ens trobaran, ara i sempre, un referèndum que abans de tot s'ha de treballar primer a Catalunya amb un pacte de Claredat. Per treballar com ha de ser, primera Catalunya Però no posi terminis impossibles que només generen frustració.

Nosaltres, des de Catalunya En Comú Podem els vam oferir una proposta molt senzilla per començar a treballar conjuntament: la Taula pel Diàleg i aquest pacte de Claredat. I en aquell moment, fixi's bé, encara no teníem el pes i la capacitat d'empènyer el Govern de Sánchez que tenim ara.

La proposta segueix en peu: constituïm una taula de diàleg i un pacte que ens permeti arribar a un acord el més ampli possible en aquest Parlament per la celebració del referèndum i per treballar per la llibertat dels presos i les preses polítiques.

Una Taula de Diàleg on també hauria d'estar el PSC. Senyor Iceta, participen vostès a la Taula del Diàleg i al Pacte de Claredat. S'ha de parlar amb l'Estat, però és que abans, i primer, hem de parlar a Catalunya. Per tant, fem aquí primer la feina, i després ja ho portarem al Congrés, perquè si arriba a ser per vostès, i per la votació que van fer vostès ahir, avui no estaríem celebrant aquest debat i tindríem el Parlament tancat.

Mire, la llibertat de les persones empresonades i el referèndum que Catalunya encara ha de fer són un horitzó de treball seriós en què moltes forces polítiques i la immensa majoria de la ciutadania d'aquest país ens podem posar d'acord i fer força.

Per tant, li torno a dir, si vostè no té cap pla, accepti el nostre: busquem les solucions polítiques que reclama la situació d'absoluta anomalia en la que estem.

Perquè mentre vostès segueixen sense rumb, desnortats, sap a qui donen l'espai?

- Als que estan demanant tornar a aplicar el 155,
- Als que van a la televisió pública a insultar presentadores i amenacen amb tancar mitjans de comunicació
- Als que estan intentant acabar amb el model d'immersió lingüística i acusen falsament els docents

Aquest estiu n'hem vist un exemple:

mantenir el Parlament tancat i plens de contradiccions només li ha donat ales a la senyora Arrimadas i al senyor Rivera per passejar-se per Catalunya traient llaços grocs com si darrere això hi hagués alguna cosa de valentia.

I aprofito per dir-los: valentia són les persones que cada dia posen el seu cos per aturar desnonaments en aquest país i no treure llaços grocs dels pobles de Catalunya.

.....

ESPERANÇA

Li he dit també que li parlaria d'ESPERANÇA, que no és res més que parlar de tots estos anys de mobilitzacions en defensa dels drets i de les llibertats. La gent ha expressat les seves esperances d'una Catalunya capaç d'avançar cap a un futur millor, una Catalunya més justa, que compte amb totes i que puga decidir el seu futur. I davant l'actual frustració, ara més que mai, el que cal parlar d'esperança i d'oportunitats de sortida.

Vostès van dir que res podia canviar sense la independència. I que calia posposar-ho tot, però hem vist que no és així.

Catalunya ha sigut una de les protagonistes fonamentals per treure al Partit Popular del Govern de l'Estat, eixe partit que tant de mal ens ha fet a Catalunya i a la resta de territoris.

Un partit incapaç de fer política, que s'amaga en paradisos fiscals, sota les porres policials i les togues dels jutges.

Doncs bé, entre totes hem sortit d'aquella etapa i podem avançar cap a una de nova. Veiem que sempre que Catalunya avança, Espanya es mou.

Sánchez i l'actual PSOE no són el govern de canvi que nosaltres voldríem, no ho són. No és el Govern valent de l'Ajuntament Barcelona que s'enfronta als lobbies per intentar baixar la factura de la llum i al que ningú li trobarà mai vinculació amb figures tant menyspreables com el comissari Villarejo.

Ho sabem, però també sabem que avui estem en molta més disposició de fer valdre els diputats i diputades catalans, i també d'aconseguir que aquesta sigui una verdadera etapa de transició al canvi que acabi d'una vegada per totes amb l'herència de Mariano Rajoy.

Com a primera força catalana al Congrés, els donem la mà per estirar des de tots els fronts i deixar ben clar que qualsevol solució i qualsevol proposta haurà de ser votada pel poble de Catalunya.

La nostra aposta sempre ha estat ben clara:

- Relació bilateral amb l'estat, amb sobirania compartida
- Una agència tributària pròpia
- I una reforma del sistema de finançament, perquè el que tenim actualment és una vergonya.

Ara se'ns ha obert una finestra d'oportunitats en la qual Catalunya pot tornar a ser protagonista, si construïm futur i vida a partir de les esperances de tanta i tanta gent.

Ara tenim l'oportunitat de consolidar un bloc progressista aquí i a l'estat, que ens faci ser exemple a tot el continent.

Un continent, Europa, on el racisme, la xenofòbia i l'exclusió dels principis i valors europeus s'estan estenen arreu per la manca de resposta d'unes elits que continuen aplicant les mateixes receptes d'austeritat que ens han portat fins aquí, i que han multiplicat la desigualtat, la injustícia i la desprotecció dels nostres pobles.

En aquest context, és encara més important, que sapigam bastir i posar damunt la taula una proposta política que genere consensos a Catalunya i que ens faci estar a l'avantguarda d'Europa.

I per a fer-ho, necessitem audàcia, intel·ligència i generositat.

Europa és ara mateix és per a Catalunya un espai clau per a denunciar la repressió, i cal seguir fent-ho, però no pot ser només això. Ha de ser molt més

És cert que vostès i nosaltres tenim una aproximació diferent a Europa. La nostra mirada és de futur, entenent Europa com el camp de batalla polític on abordar reptes com:

- el canvi climàtic
- les desigualtats i el poder oligàrquic financer
- una política comuna d'immigració i asil compromesa que sigui amb els drets humans
- I el combat a l'extrema dreta, en totes les seves declinacions

Aquí, la democràcia i els valors de ciutadania han de ser els pilars. I per això hem de fer una proposta política sòlida a Catalunya que sigui un exemple per a Europa.

.....

I com ja li he dit, també volia parlar de VIDA. Vostè acostuma a parlar de VIDA, ahir no ho va fer, sembla que no estava d'humor.

Però a quina VIDA es referia vostè, per exemple al discurs d'investidura o al monòleg del Teatre Nacional?

Perquè les feministes parlem de posar la VIDA al centre de totes les decisions polítiques, parlem d'una VIDA que pagui la pena ser viscuda. VIDA en majúscules.

I per això som una força que lluita per la democràcia real i defensem la ciutadania davant dels lobbies, dels lobbies hotelers, dels energètics, dels fons voltor...

Davant d'un Govern de la Generalitat que només gesticula i fa retòrica buida, perquè està de ple contradiccions, tenim un Govern a Barcelona però també a molts altres

municipis, que estan democratitzant la vida pública, defensant els béns comuns i resolvent problemes quotidians de la ciutadania. Davant d'una Generalitat que no és operativa, els municipis estan donant a cara.

I per això, a Barcelona,

- Ens hem connectat a la seva pròpia xarxa elèctrica per prescindir d'Endesa
- Per això, estem fent les polítiques feministes pioneres a tot Europa,
- Per això, perquè estem del costat de la ciutadania i no dels lobbies, hem aprovat que el 30% de les noves promocions privades d'habitatge tinguin preus assequibles. A Barcelona, a Tordera i segur que vindran molts més municipis.

Perquè el municipalisme és la principal força transformadora que té el país ara mateix. I la Generalitat, massa sovint, en lloc d'ajudar, els bloqueja, els hi complica la vida i fa de tap.

I amb aquesta realitat damunt la taula, no puc estar de preguntar-li, senyor Torra, vostè de quin costat està? Del costat de la VIDA que és el de la ciutadania, o del costat dels lobbies? Complirà amb els ajuntaments o aprofitarà la Generalitat per a fer campanya electoral?

Perquè, entre d'altres coses, des del Govern se estan prenent determinades mesures, de vegades per acció, com la subhasta d'immobles buits en lloc de posar-los com a habitatge social, i d'altres per inacció, no atenent els ajuntaments en la necessitat de posar més efectius de mossos d'Esquadra, per exemple, que diria que no responen a les necessitats de la ciutadania. Responen, en un cas, als interessos dels lobbies, i en l'altre, a interessos partidistes.

I li puc posar més exemples on tornen a caure en el simbolisme i on els seus discursos xoquen amb la realitat i amb els seus fets.

- Mentres parlen de aconseguir que la Costa Brava sigui declarada reserva de la Biosfera tanquen els ulls davant dels projectes que a Begur, Llançà, Cadaquès, Tossa de Mar, Palamós, Palafrugell... volen construir nous habitatges.
- Mentres amplien el Parc Natural de l'Alt Pirineu no són clars en prohibir extraccions de Tungsté a Salau al mateix Parc Natural en contra de la voluntat de la gent i de la Plataforma Salvem Salau.

- Mentres parlen de Turisme Sostenible, aposten per el Turisme del Joc amb el nou Barcelona World, disfressat amb un canvi de nom.
- Una altra. La seva política de mobilitat passa més pel desdoblament de carreteres que no pas per l'aposta per noves infraestructures de Transport com el Tren-Tram a Tarragona, i que seria també un element d'equilibri territorial.

I el cas de les Terres de l'Ebre, les grans oblidades, és un dels més sagnants.

És l'únic territori que segueix perdent població. Estan per sobre de la mitjana d'atur. Vostès no han demostrat interès per a revertir-ho, de fet, el pla estratègic de Terres de l'Ebre que està tancat al calaix. I per si fora poc, han enterrat el nou projecte d'hospital que estava planificat des de feia anys.

Així és com vostès cuiden la VIDA?

Li diré què SIGNIFICA per a nosaltres cuidar la VIDA.

Imagine una família d'una mare amb dues filles.

La nena petita, que es pot dir Fátima o Núria, tindrà igualtat d'oportunitats, sense que importe el seu codi postal.

I fins que tingui 3 anys, podrà anar a una escola bressol pública, perquè la Generalitat paga la seva part.

I que quan passe a P3, anirà a una escola que no estarà segregada ni per llengua, ni per sexe ni per renda. I si cal, tindrà beca menjador. I a més ella, i tots els seus companys, rebran una educació feminista, que l'apodere per lluitar contra el patriarcat, que ens està matant. Un incís, nosaltres estem demanant que es transfereixen d'un sol cop tots els recursos del Pla Estatal contra les Violències Masclistes a ajuntaments i comunitats. Estaran amb nosaltres reivindicant-ho?

Ara pensem en la filla gran, que té 17 anys. Pot sortir per la nit tranquil·la, i anar a la universitat, perquè no ha de pagar les taxes més altes d'Europa.

I aquesta família no veurà el drama del desnonament del veí de davant, perquè no hi haurà gent sense cases ni cases sense gent. Això està a les nostres mans. I faig un altre incís. Nosaltres ja hem dit que no donarem suport als pressupostos de Pedro Sánchez si no es compromet a limitar el preu del lloguer. Aquí també els tindrem al costat per pressionar?

I potser la mare, en un moment donat, tindrà problemes econòmics, però no s'angoixarà, perquè rebrà la Renda Garantida de Ciutadania. Perquè s'atendran bé les

sol·licituds. No com ara, que només han aprovat un 5% de les sol·licitades. El que està passant amb la RGC és una verbgonya.

I l'àvia, que viu molt a prop, però no la poden cuidar, perquè estan tot el dia treballant, no haurà d'esperar durant anys una plaça en una residència pública.

Això és cuidar la VIDA, i això implica:

- fer polítiques compromeses nítidament amb el 99%
- I escoltar els moviments socials, des de la PAH a la Marea Pensionista, per la sanitat o l'educació pública, del Volem Acollir, la lluita feminista o l'antimilitarisme, els que defensen l'aigua i el territori... Catalunya té un teixit associatiu i social que és un orgull i que és veritable VIDA.

Per tant, si vostès parlen de VIDA, el que han de fer és invertir en PRESENT i en FUTUR. Les bones paraules ja no serveixen, les hem escoltat massa vegades.

El que calen són uns pressupostos socials, que han de tindre de socials alguna cosa més que el cognom, que ja ens coneixem. Inestabilitat a Espanya vol dir rebre 500 milions d'euros menys per a destinar-los a polítiques socials. Veurem quina proposta ens presenten.

I també cal negociar un nou sistema de finançament amb l'Estat.

Però alhora, des de Catalunya també podem fer molt, com ara una reforma fiscal, que venim reclamant des de fa anys, perquè sigui justa, redistributiva i ambiental. Això serà una ajuda, però que no ens sacarà d'aquesta si no es complementa amb un Pla de lluita contra el frau Fiscal. Que per cert, ja n'hi ha un, però sembla que està a un calaix i ben tancat.

I vaig acabant, Senyor Torra:

Durant el Procés vostès han repetit com un mantra la famosa frase "tenim pressa", i ahir la va tornar a posar damunt la taula. Però President, l'època d'accelerar o rebaixar la velocitat en funció dels interessos partidistes ha acabat amb el fracàs de la via unilateral.

Ara "no podem perdre temps", perquè estan en joc les esperances de moltíssimes persones que es van mobilitzar per defensar les seves institucions, els seus drets i les

seves llibertats. Posem-nos a treballar ja en la taula del diàleg i en un pacte de claredat.

“No podem perdre temps” perquè la nostra gent necessita respostes als problemes de la vida quotidiana.

“No podem perdre temps” per a construir un futur millor, per a reconstruir Catalunya per a totes i per tots.

I no confongui el “No podem perdre temps” amb posar terminis impossibles que només, només, ens posaran en una situació encara més complicada.

President, ara hem d'aturar-nos, mirar-nos als ulls, reconèixer-nos els uns als altres i posar-nos a treballar pel bé comú del poble de Catalunya. Surtin de les seves contradiccions, escolten per fixar un rumb viable per sortir d'aquesta frustració. No generen més falses esperances, perquè la gent no s'ho mereix.